

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **F. L.**, nar.,
bytem,

zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 22. srpna 2017, č. j. 560/2017-160-
SPR/3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. srpna 2017, č. j. 560/2017-160-SPR/3, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení ve výši 9 800,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám jeho právního zástupce, Mgr. Václava Voříška, advokáta.

Odůvodnění :

1. Žalobce se domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 9. 11. 2016, č. j. MHMP 2016682/2016/Shr, jímž byl žalobce uznán vinným ze správního deliktu podle § 125f odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby dne 28. 3. 2016 v Praze 4, na Jižní spojce při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, jestliže jeho vozidlo se v úseku obce s povolenou rychlostí 80 km/h pohybovalo rychlostí 109 km/h.
2. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro vady výroku, absenci úvah o zavinění a zákonného ustanovení, absence definice automatizovaného technického prostředku bez obsluhy, nedostatečné identifikace místa spáchání deliktu, neexistence správního deliktu, porušení zásady absorpce. Zároveň žalobce namítl nepřezkoumatelnost odůvodnění výše sankce, kdy není zřejmé, proč byla uložena správní sankce ve výši 3 000 Kč namísto 1 500 Kč.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na obsah odůvodnění a relevantní právní úpravu.
4. Soud považuje za rozhodnou námitku nepřezkoumatelnosti odůvodnění výše pokuty. Ostatní námitky byly již judikaturou vypořádány a to v neprospěch žaloby, proto soud účastníky odkazuje na judikaturu žalob právního zástupce žalobce, které jsou v zásadě obsahově identické.
5. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 3 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu, neboť jako provozovatel vozidla nezajistil, aby dne 28. 3. 2016 byly dodržovány povinnosti řidiče jeho vozidla, které překročilo nejvyšší dovolenou rychlost 80 km/h jízdou o rychlosti 109 km/h, čímž nezjištěný řidič spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za který lze podle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložit pokutu od 2 500 Kč do 5 000 Kč. Žalobci tak nebyla uložena pokuta v samé dolní hranici, jež by nevyžadovala další odůvodnění výše pokuty, neboť jiná výše pokuty by uložena být nemohla. Uloží-li správní orgán vyšší než nejnižší možnou sankci, je povinen výši sankce odůvodnit kritérii stanovenými v daném zákoně, což však v posuzované věci správní orgány neučinily, čím založily vadu nepřezkoumatelnosti odůvodnění výše pokuty, která měla vliv na zákonnost rozhodnutí, neboť pro absenci důvodů uložení výše pokuty nelze provést přezkum zákonnosti výše pokuty, kdy soud není oprávněn namísto správního orgánu doplňovat důvody rozhodnutí.
6. Na základě výše uvedeného soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost odůvodnění uložené pokuty. Bude na žalovaném, aby v prekluzivní lhůtě vydal nové rozhodnutí s řádným odůvodněním pokuty nebo změnou výše pokuty. Bez ohledu na judikaturu se jeví jako vhodná precizace výroku i odůvodnění nového rozhodnutí, aby se minimalizovala inflace žalobních námitek případné nové žaloby a soud přezkoumával pouze skutečnou podstatu věci.
7. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před

soudem. Náklady vynaložené žalobcem na dané řízení představují náhradu zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč, náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony [§ 11 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj. převzetí zastoupení a písemné podání k soudu] právní služby v částce 3.100,- Kč za jeden úkon, celkem 6.200,- Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), vyhlášky č. 177/1996 Sb.] a náhradu hotových výdajů v částce 300,- Kč za jeden úkon, celkem 600,-Kč [§ 13 odst. 4 téže vyhlášky]. Žalovanému náhrada nákladů nenáleží.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost, která svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

V Praze dne 29. 6. 2021

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce